EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.4.2010
KOM(2010) 193 endelig

2010/0115 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020

{SEK(2010) 488 endelig}

BEGRUNDELSE

Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Europa-Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020[1], baseret på en øget koordinering af de økonomiske politikker, som vil fokusere på nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at styrke EU's bæredygtige vækstpotentiale og konkurrenceevne. I den henseende nåede Det Europæiske Råd til enighed om overordnede mål, som udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. På baggrund af disse mål [har] medlemsstaterne [fastsat] deres nationale mål. På EU-niveau vil Kommissionen arbejde for at gennemføre strategien, bl.a. via de syv "flagskibsinitiativer", som blev fastlagt i meddelelsen om Europa 2020.

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskriver, at medlemsstaterne betragter deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordner dem i Rådet. I to forskellige artikler foreskrives det, at Rådet vedtager de overordnede økonomiske retningslinjer (artikel 121) og retningslinjer for beskæftigelsespolitikker (artikel 148), og det præciseres, at sidstnævnte skal være i overensstemmelse med førstnævnte. I betragtning af dette retsgrundlag fremlægges retningslinjerne for beskæftigelse og de økonomiske politikker i to separate - men tæt forbundne - retlige instrumenter:

- Rådets henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker – Del I i de integrerede retningslinjer for Europa 2020

- Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker – Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020.

Disse retningslinjer, som gennemføres ved ovennævnte retlige instrumenter, udgør sammen de integrerede retningslinjer for gennemførelse af Europa 2020-strategien.

De integrerede retningslinjer for Europa 2020 fastsætter rammerne for Europa 2020-strategien og reformer på medlemsstatsniveau. For at sikre sammenhæng og klarhed er der fastsat et begrænset antal retningslinjer, der afspejler Det Europæiske Råds konklusioner. Retningslinjerne er integrerede for at sikre, at nationale politikker og EU-politikker bidrager fuldt ud til at opfylde målene i Europa 2020-strategien. Hvis de gennemføres på samordnet vis, vil det hjælpe medlemsstaterne med at udnytte de positive afsmittende virkninger af koordinerede strukturreformer, navnlig i euroområdet.

På det grundlag vil medlemsstaterne udarbejde nationale reformprogrammer, der detaljeret redegør for de foranstaltninger, de vil træffe inden for rammerne af den nye strategi, med særligt vægt på deres indsats for at opfylde de nationale mål. Det Europæiske Råd vil med udgangspunkt i Kommissionens overvågning og Rådets arbejde hvert år foretage en vurdering af de samlede fremskridt med gennemførelsen af strategien både på EU-niveau og nationalt niveau. Samtidig vil den makroøkonomiske, strukturelle og konkurrencemæssige udvikling og den overordnede finansielle stabilitet blive vurderet.

---

[1] KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

De "Overordnede retningslinjer for Europa 2020" er følgende:

Retningslinje 1: Sikre de offentlige finansers kvalitet og holdbarhed

Retningslinje 2: Rette op på makroøkonomiske ubalancer

Retningslinje 3: Reducere ubalancer i euroområdet

Retningslinje 4: Optimere støtten til F&U og innovation, styrke videntrekanten og udnytte den digitale økonomis potentiale

Retningslinje 5: Forbedre ressourceeffektiviteten og reducere drivhusgasemissioner

Retningslinje 6: Forbedre erhvervsklimaet og forbrugernes situation og modernisere industrigrundlaget

Retningslinje 7: Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel arbejdsløshed

Retningslinje 8: Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der modsvarer arbejdsmarkedets behov, fremme jobkvalitet og livslang læring

Retningslinje 9: Sikre effektive uddannelsessystemer på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse

Retningslinje 10: Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom

2010/0115 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Del II i de integrerede retningslinjer for Europa 2020

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 148, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg[3],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[4],

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det fastslås i artikel 145 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at medlemsstaterne og Unionen arbejder på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Under hensyn til national praksis for så vidt angår arbejdsmarkedets parters ansvar betragter medlemsstaterne beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordner deres indsats i den henseende i Rådet i overensstemmelse med artikel 148 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

(2) Det foreskrives i artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse og sikrer samordning mellem medlemsstaternes sociale politikker. Det foreskrives i artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af passende social beskyttelse og bekæmpelse af social udstødelse.

---

[2] EUT C […] af […], s. […].
[3] EUT C […] af […], s. […].
[4] EUT C […] af […], s. […].

(3) Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde foreskriver, at Rådet skal vedtage beskæftigelsesretningslinjer og overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, som skal være retningsgivende for medlemsstaternes politik.

(4) Lissabonstrategien, der blev iværksat i 2000, var baseret på en erkendelse af, at EU havde behov for at øge sin produktivitet og konkurrenceevne og samtidig styrke den sociale samhørighed i betragtning af den globale konkurrence, teknologiske ændringer og en aldrende befolkning. Lissabonstrategien blev relanceret i 2005 efter en midtvejsrapport, som førte til større fokus på vækst og flere og bedre job.

(5) Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse bidrog til at skabe større konsensus om det overordnede mål for EU's politikker på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område. Inden for rammerne af denne strategi blev både de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne vedtaget af Rådet i 2005[5] og revideret i 2008[6]. De 24 retningslinjer udgjorde grundlaget for de nationale reformprogrammer og fastlagde de vigtigste makroøkonomiske, mikroøkonomiske og arbejdsmarkedsrelaterede prioriteter for EU generelt. Erfaringen viser imidlertid, at retningslinjerne ikke fastsatte tilstrækkelig klare prioriteter, og at forbindelsen mellem dem kunne have været stærkere. Det begrænsede deres virkning på den nationale politikformulering.

(6) Den finansielle og økonomiske krise, der startede i 2008, førte til et betydeligt fald i antallet af arbejdspladser og potentielt output og har ført til en dramatisk forværring af de offentlige finanser. Den europæiske økonomiske genopretningsplan[7] har imidlertid hjulpet medlemsstaterne med at takle krisen, navnlig gennem en samordnet finanspolitisk stimulering med euroen som garant for makroøkonomisk stabilitet. Krisen viste således, at samordningen af de økonomiske politikker på EU-niveau kan give væsentlige resultater, hvis den styrkes og gøres effektiv. Krisen understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomier og arbejdsmarkeder.

(7) Kommissionen foreslog at udarbejde en ny strategi for det næste årti, Europa 2020-strategien[8], for at sætte EU i stand til at komme stærkere ud af krisen og vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Fem overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes og EU's indsats. Medlemsstaterne bør anstrenge sig for at opfylde de nationale mål og fjerne de flaskehalse, der hæmmer væksten.

(8) Som led i en samlet exitstrategi bør medlemsstaterne gennemføre ambitiøse reformer for at sikre makroøkonomisk stabilitet og holdbare offentlige finanser, forbedre konkurrenceevnen og nedbringe makroøkonomiske ubalancer og styrke arbejdsmarkedets effektivitet. Afviklingen de finanspolitiske incitamenter bør gennemføres og samordnes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten.

(9) Inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør medlemsstaterne gennemføre reformer, der tager sigte på "intelligent vækst", dvs. vækst drevet frem af viden og

---

5 KOM(2005) 141.
6 KOM(2007) 803.
7 KOM(2009) 615 af 19.11.2009.
8 KOM(2010) 2020 af 3.3.2010.

innovation. Reformer bør tage sigte på at forbedre kvaliteten af uddannelse, sikre adgang for alle og styrke forskningens og erhvervslivets konkurrencedygtighed for at fremme innovation og videnoverførsel i hele EU. Medlemsstaterne bør opmuntre iværksættervirksomhed og bidrage til at omdanne kreative idéer til innovative produkter, tjenester og processer, der kan skabe vækst, kvalitetsjob, geografisk, økonomisk og social samhørighed og mere effektivt takle de europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. I den forbindelse er det vigtigt fuldt ud at udnytte informations- og kommunikationsteknologier.

(10) Medlemsstaterne bør også gennem deres reformprogrammer sikre "bæredygtig vækst". Bæredygtig vækst indebærer en ressourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, en rimelig fordeling af udgifter og goder og udnyttelse af EU's førende rolle i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder grønne teknologier. Medlemsstaterne bør gennemføre de nødvendige reformer for at nedbringe drivhusgasemissioner og sikre en effektiv ressourceudnyttelse. De bør også forbedre erhvervslivets rammer, stimulere skabelse af grønne job og modernisere deres industrigrundlag.

(11) Endelig bør medlemsstaternes reformprogrammer også tage sigte på "inklusiv vækst". Inklusiv vækst indebærer opbygning af et sammenhængende samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og dermed deltage aktivt i samfundet og økonomien. Medlemsstaternes reformer bør derfor sikre adgang og muligheder for alle i hele livscyklussen og på den måde nedbringe fattigdom og social udelukkelse ved at fjerne hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, handikappede og lovlige indvandrere. De bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle regioner. Kernen i medlemsstaternes reformprogrammer bør derfor være at sikre effektive arbejdsmarkeder ved at investere i vellykkede overgange, udvikle de nødvendige færdigheder, øge jobkvaliteten og bekæmpe segmentering, strukturel arbejdsløshed og inaktivitet, samtidig med at der sikres en passende og holdbar social beskyttelse og aktiv inklusion for at reducere fattigdom.

(12) EU's og medlemsstaternes strukturreformer kan bidrage effektivt til vækst og beskæftigelse, hvis de fremmer EU's konkurrenceevne i den globale økonomi, åbner nye muligheder for EU's eksportindustri og giver konkurrencedygtig adgang til vital import. Der bør derfor tages højde for, hvordan reformerne påvirker den eksterne konkurrenceevne, så det sikres, at de fremmer EU's vækst og deltagelse på åbne og fair markeder i hele verden.

(13) Europa 2020-strategien skal baseres på en række integrerede politikker, som medlemsstaterne bør gennemføre fuldt ud og i samme tempo for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede strukturreformer.

(14) Disse retningslinjer er rettet til medlemsstaterne, men Europa 2020-strategien bør gennemføres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder i tæt samarbejde med parlamenter, arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, gennemførelsen og den overordnede kommunikation om strategien.

(15) Europa 2020-strategien er baseret på et mindre sæt integrerede retningslinjer, der erstatter de tidligere 24 retningslinjer, og omhandler beskæftigelse og overordnede

økonomiske politikker på sammenhængende vis. Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er vedlagt som bilag til denne afgørelse, hænger nøje sammen med retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er vedlagt som bilag til Rådets henstilling […] af […]. Sammen udgør de "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".

(16) Disse nye integrerede retningslinjer afspejler konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastsættelse af deres nationale reformprogrammer og gennemførelse af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten. Disse retningslinjer vil danne grundlag for alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne. De vil også danne udgangspunkt for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd en gang om året.

(17) Selv om der skal udarbejdes retningslinjer hvert år, bør de i vidt omfang være stabile indtil 2014, således at der kan fokuseres på gennemførelsen -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er vedlagt i bilaget, vedtages hermed. Sammen udgør de "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".

Artikel 2

Retningslinjerne i bilaget tages i betragtning i medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som der rapporteres om i de nationale reformprogrammer. Medlemsstaterne skal udarbejde reformprogrammer, der er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i "De integrerede retningslinjer for Europa 2020".

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Bilag:
Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

Retningslinje 7: Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og reducere strukturel arbejdsløshed

Medlemsstaterne skal integrere de flexicurityprincipper, som Det Europæiske Råd har godkendt, i deres arbejdsmarkedspolitikker og anvende dem og udnytte støtte fra Den Europæiske Socialfond til at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og bekæmpe segmentering og inaktivitet, ulighed mellem kønnene, samtidig med at den strukturelle arbejdsløshed nedbringes. Foranstaltninger til fremme af fleksibilitet og sikkerhed skal være både afbalancerede og gensidigt forstærkende. Medlemsstaterne skal derfor indføre en kombination af fleksible og troværdige, aktive arbejdsmarkedspolitikker, effektiv livslang læring, politikker til fremme af arbejdstagernes mobilitet og hensigtsmæssige sociale sikringssystemer i forbindelse med arbejdsskift ledsaget af klare rettigheder og forpligtelser for arbejdsløse til aktivt at søge arbejde.

Medlemsstaterne skal fremme den sociale dialog og takle segmenteringen af arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger for midlertidig og usikker beskæftigelse, underbeskæftigelse og sort arbejde. Mobilitet skal belønnes. Jobkvalitet og beskæftigelsesvilkår skal takles ved at bekæmpe lave lønninger og sikre den nødvendige sociale sikkerhed, også for arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter og selvstændige. Arbejdsformidlingstjenesterne skal styrkes og være åbne for alle, herunder for unge og for arbejdstagere, der trues af arbejdsløshed, med individualiserede tjenester, der tager sigte på de personer, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

For at øge konkurrenceevnen og beskæftigelsesfrekvensen, navnlig for de lavt uddannede, og i overensstemmelse med retningslinje 2 for den økonomiske politik, skal medlemsstaterne revurdere skatte- og overførselssystemerne og den offentlige sektors mulighed for at give den nødvendige støtte. Medlemsstaterne skal øge beskæftigelsesfrekvensen gennem politikker, der fremme aktiv aldring, ligestilling mellem kønnene og ligeløn og integration på arbejdsmarkedet af unge, handikappede, lovlige indvandrere og andre sårbare grupper. Politikker, der sikrer balance mellem arbejde og privatliv med økonomisk overkommelige pasningsordninger og nye former for arbejdsorganisation, skal indrettes på at øge beskæftigelsesfrekvensen, navnlig blandt unge, ældre arbejdstagere og kvinder, bl.a. for at fastholde højt uddannede kvinder på det videnskabelige og tekniske område. Medlemsstaterne skal også fjerne hindringer for nyuddannedes adgang til arbejdsmarkedet, støtte selvstændige erhvervsdrivende og jobskabelse, bl.a. inden for grøn beskæftigelse og på plejeområdet – og fremme social innovation.

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at sigte mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen op på 75 % for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år, bl.a. ved øget deltagelse af unge mennesker, ældre arbejdstagere og lavtuddannede arbejdstagere og bedre integration af lovlige indvandrere.

Retningslinje 8: Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der modsvarer arbejdsmarkedets behov, fremme jobkvalitet og livslang læring

Medlemsstaterne skal fremme produktivitet og beskæftigelsesegnethed gennem et passende udbud af viden og færdigheder, der er tilpasset den nuværende og kommende efterspørgsel på arbejdsmarkedet. En grunduddannelse af kvalitet og en attraktiv videreuddannelse skal

suppleres med effektive incitamenter til livslang læring, initiativer, der giver nye chancer, muligheder for alle voksne til at forbedre deres kvalifikationer og målrettede indvandrings- og integrationspolitikker. Medlemsstaterne skal udvikle systemer, der anerkender erhvervede kompetencer, fjerne hindringer for arbejdstagernes beskæftigelsesmæssige og geografiske mobilitet, fremme erhvervelse af tværfaglige kompetencer og kreativitet og navnlig fokusere deres indsats på at støtte lavtuddannede arbejdstagere og øge ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed, samtidig med at højt uddannede arbejdstageres, herunder forskeres, uddannelse, kompetencer og erfaring styrkes.

I samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet skal medlemsstaterne forbedre adgangen til faglig uddannelse, forbedre uddannelses- og erhvervsvejledningen kombineret med systematisk information om nye jobmuligheder, fremme iværksætteri og være opmærksomme på fremtidige kvalifikationsbehov. Investeringer i udviklingen af menneskelige ressourcer, opkvalificering og deltagelse i livslange læringsordninger skal fremmes gennem fælles finansielle bidrag fra det offentlige, privatpersoner og arbejdsgivere. For at støtte unge mennesker og navnlig unge, der er arbejdsløse eller under uddannelse, skal medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter indføre ordninger, der hjælper nyuddannede med at finde deres første arbejde eller videreuddannelse, herunder lærlingeuddannelser, og hurtigt griber ind, når unge mennesker bliver arbejdsløse. En regelmæssig overvågning af politikkerne til opkvalificering og opmærksomhed om fremtidige behov skal bidrage til at identificere områder, der kan forbedres, og øge uddannelsessystemernes muligheder for at tilpasse sig arbejdsmarkedets behov. For at opfylde disse mål skal medlemsstaterne fuldt ud mobilisere EU-midler.

Retningslinje 9: Sikre effektive uddannelsessystemer på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse.

For at give alle adgang til faglig og almen uddannelse af kvalitet og forbedre de uddannelsesmæssige resultater skal medlemsstaterne investere effektivt i faglige og almene uddannelsessystemer, bl.a. ved at øge arbejdsstyrkens uddannelsesniveau, så den får mulighed for at tilpasse sig de hurtige forandringer på moderne arbejdsmarkeder. Foranstaltningerne skal dække alle sektorer (fra uddannelse af små børn til højere uddannelse, faglig uddannelse samt voksenuddannelse) også under inddragelse af læring i uformelle sammenhænge. Reformerne skal tage sigte på at erhverve de nøglekompetencer, som er nødvendige for enhver borger i en videnbaseret økonomi, navnlig hvad angår beskæftigelsesegnethed, videreuddannelse eller IKT-færdigheder. Der skal tages skridt for at sikre, at læringsmobilitet bliver almindelig for unge mennesker og lærere. Medlemsstaterne skal gøre de almene og faglige uddannelsessystemer mere åbne og relevante, navnlig ved at anvende nationale kvalifikationsrammer, der giver fleksible læringsforløb, og udvikle partnerskaber mellem uddannelse og arbejde. Lærererhvervet skal gøres mere attraktivt. De videregående uddannelser skal være mere åbne over for utraditionelle lærere, og deltagelsen i videreuddannelse skal øges. For at nedbringe antallet af unge mennesker, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, skal medlemsstaterne træffe alle nødvendige skridt for at forebygge skolefrafald.

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at nedbringe skolefrafaldet til 10 % og samtidig øge den andel af befolkningen mellem 30-34 år, der afslutter en videregående uddannelse, til mindst 40 % i 2020.

Retningslinje 10: Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom

Medlemsstaternes bestræbelser på at nedbringe fattigdom skal tage sigte på at fremme fuld deltagelse i samfundet og økonomien og udbygge beskæftigelsesmulighederne under fuld udnyttelse af Den Europæiske Socialfond. Der skal også gøres en indsats for at sikre lige muligheder, herunder gennem adgang til overkommelige, bæredygtige og kvalitetsprægede tjenester og offentlige tjenester (herunder onlinetjenester i overensstemmelse med retningslinje 4), og navnlig sundhedspleje. Medlemsstaterne skal indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling. For at bekæmpe social eksklusion, udnytte deres potentiale og fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen, skal de sociale beskyttelsessystemer, livslang læring og aktive politikker til fremme af inklusion styrkes for at skabe muligheder på forskellige stadier i borgernes liv og skærme dem mod risikoen for eksklusion. De sociale sikringssystemer og pensionssystemerne skal moderniseres, så de udnyttes fuldt ud til at sikre passende indkomststøtte og adgang til sundhedspleje - og således skabe social samhørighed - samtidig med at de forbliver finansielt holdbare. Overførselssystemerne skal fokusere på at sikre indkomst i overgangssituationer og nedbringe fattigdom, navnlig blandt de grupper, der er mest udsatte for social udelukkelse, som f.eks. familier med en forælder, minoriteter, handikappede, børn og unge mennesker, ældre kvinder og mænd, lovlige indvandrere og hjemløse. Medlemsstaterne skal også aktivt fremme den sociale økonomi og den sociale innovation til støtte for de mest sårbare.

EU's overordnede mål, som vil danne udgangspunkt for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål, er at nedbringe antallet af europæiske borgere, der lever under de nationale fattigdomsgrænser med 25 %, så over 20 millioner mennesker kommer ud af fattigdom.